

Creada el 2 de maig de 1982, la secció Cara a Cara del Diari de Sabadell publica una entrevista cada dia, de dimarts a dissabte. Es superen ja els 5 milers, totes d'actualitat tant amb famosos com amb personatges anònims. Des de 1996 totes es poden consultar a internet. Per consultar entrevistes anteriors al juliol del 2010 accediu a l'hemeroteca.

ORIOI CAUDEVILLA 33 MATRÍCULES D'HONOR : «A Espanya l'esforç es valora poc»

Publicat el 18 juliol 2012 per [Victor Colomer](#)

Ha acabat la carrera de dret a la UAB amb 33 matrícules d'honor d'un total de 38 assignatures. Un 9'5 de mitjana.

Oriol Caudevilla Parellada, 21, ja té dues ofertes de feina a despatxos d'advocats de Barcelona impressionats pel seu expedient acadèmic.

Què és matrícula d'honor?

Quan tens un excel·lent el professor, si vol, et posa matrícula. En realitat és un concepte molt subjectiu.

Valora 33 matrícules.

Pel que em diuen és el millor expedient de la meua promoció i, segons un professor que fa deu anys que és a la UAB, el millor que ell ha vist mai (m'ensenya la carta de felicitació).

T'has beneficiat de beques o ajudes?

Alguns crèdits gratis, però cap beca. Penso que a Espanya l'esforç es

valora poc.

Què vols dir?

Quan veus com s'incentiva a segons quins estudiants que es passen el dia al bar, costa motivar-te. Són minoria, però en no haver-hi cap control, la picaresca creix.

A altres països hi ha més control de becats?

Segur perquè aquí et paguen un 70% de la matrícula i pots no anar a classe, suspendre-ho tot... és injust.

Cada cop hi ha més llicenciats i doctors que amaguen el seu currículum per trobar feina?

És una pena. Em recorda aquell llicenciat en història que es va immolar a Tuníssia perquè havia de vendre fruita pel carrer.

Tu et suicidaries abans de fer de caixer de l'Ikea?

No. Si no tingués més remei, faria de caixer de l'Ikea.

Què et motivava a estudiar tant?

La rivalitat amb algun company però, sobretot, amb mi mateix. Cada any intentava treure més matrícules que l'anterior. A primer 7, a segon 9 i a tercer 10. A quart només 7 perquè hi ha menys assignatures.

Qui t'ha ensenyat la cultura de l'esforç?

Ho tinc ficat al cap des de Primària. Els meus pares m'ho han inculcat des de petit.

T'han dirigit?

No, sempre m'han dit que fes el que m'agradava, però ben fet. I jo mateix també tinc un perfeccionisme innat que em surt de dins.

No fas una cosa si saps que no la podràs fer bé?

Exacte. Ja no la començo.

No et dirigeixes a una noia si et pot dir que no?

Això és diferent (riu).

És el mateix: assumir un risc.

Fora de l'àmbit acadèmic assumeixo riscos.

En aquest expedient veig... Llengua i Cultura Coreana!

Va ser una assignatura de lliure elecció. Les llengües són la meua passió i Àsia sempre m'ha interessat. Però només vaig treure un notable.

No és més interessant el xinès?

L'estic estudiant online a l'Open University de Hong Kong.

No t'agraden els llibres?

Massa. A casa en tinc més dels que em calen.

Llegeixes una plana un sol cop i ja la recordes?

Sí, tinc bona memòria. És una sort. La veritat és que tampoc he dedicat a la carrera moltes més hores que els meus companys.

Què has sacrificat?

Poques coses: tinc amics, surto de nits, jugo a futbol i abans feia natació i tennis.

Quin advocat vols ser?

D'empresa, mercantil, fiscal.

Ajudaràs els empresaris a defraudar?

Home, no és ben bé així. Tot ho farem dins els límits que et marca la llei.

Cine?

Japonès, hongkonguès i, sobretot, Quentin Tarantino. Però també cinema francès.

Música?

Ja no sóc tan selectiu com abans. Ho escolto tot, de Mozart a David Guetta, el DJ. I també rap.

Rap un xicot tan seriós com tu?

Me l'ha encomanat el meu germà petit. Es passa el dia amb els seus discos de rap a tot drap i m'ha acabat agradant.

El teu germà raper treu tantes matrícules com tu?

No, però no suspèn res. Té una mitjana de notable.

L'influeixes tu a ell en alguna cosa?

El 'matxaco' bastant perquè estudiï. També té molta memòria.

Il rap-elle**EL 1ER DE LA FILA**

Ha fet tota la ESO i el Batxillerat al Centre d'Estudis Ramar, on sempre ha estat el primer de la classe. Als 14 anys, en una visita amb el seu pare a un bufet d'advocats va prendre la decisió de la seva vida.

«No va ser gaire racional, explica, jo em debatia entre el dret i el periodisme, però a l'entrar allà, veure aquells llibres i sentir els temes dels que parlava aquella senyora, vaig dir jo de gran vull ser advocat».

Aquesta entrada ha esta publicada en [CULTURA](#). Afegeix a les adreces d'interès l'[enllaç permanent](#).

Gràcies al WordPress.